

Załącznik nr 3 do norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych.

INSTRUKCJA O SPOSOBIE ZAOPATRYWANIA KIEROWCÓW W PALIWO I O ROZLICZANIU ZUŻYCIA PALIWA

§ 1. Przy zaopatrywaniu kierowców w paliwo należy:

- 1) w razie wydawania kierowcom paliwa z magazynów własnych — zapisać w karcie drogowej ilość wydanego paliwa i numer kwitu rozchodowego,
- 2) w razie wydawania kierowcom bonów towarowych na paliwo — zapisać w karcie drogowej numery bonów towarowych oraz ilość paliwa, na jaką one opiewają.
2. Pobranie paliwa kierowcy obowiązani są pokwitować.
3. Na potwierdzenie pobrania przez kierowców paliwa, wydane na podstawie bonów towarowych, stacje „CPN” obowiązane są wydawać kierowcom pokwitowania. Pokwitowania te stanowią druk ścisłego zarachowania; winny one zawierać: datę realizacji i numer bonu, numer rejestracyjny pojazdu i numer stacji wydającej paliwo. Pokwitowania te kierowcy powinni zwrócić wraz z kartą drogową.
4. W celu ustalenia rzeczywistego zużycia paliwa należy dokonać pomiaru pozostałości paliwa w zbiorniku. Do pomiaru pozostałości paliwa w zbiorniku należy posługiwać się dobrze wyskalowanym wskaźnikiem lub miarką albo ustalać pozostałe paliwo w zbiorniku przez uzupełnienie paliwa do pełnego zbiornika, którego pojemność powinna być znana. Przy pomiarze pozostałości należy dodać do zbiornika tyle paliwa, aby napelnienie jego było całkowite, i odjąć ilość litrów dodanego paliwa od rzeczywistej pojemności zbiornika wyrażonej w litrach. Podczas pomiaru pozostałości paliwa pojazd powinien znajdować się w położeniu poziomym. Pomiaru powinno się dokonywać przy każdym rozliczaniu się kierowcy z zużycia paliwa, a w razie zmiany kierowcy — na żądanie jednego ze zmianowych podczas zmiany.
5. Rozliczenie z kierowcą rzeczywistego zużycia paliwa należy wykonać w sposób następujący:
 - a) ustalić wydaną i przez kierowcę pokwitowaną ilość paliwa (ust. 1 i 2),
 - b) dokonać pomiaru pozostałości paliwa w zbiorniku (ust. 4),

c) w razie wydania bonów (ust. 1 pkt 2) ustalić ilość paliwa w nie wykorzystanych bonach,

d) od pobranej przez kierowcę ilości paliwa (lit. a) odjąć pozostałą ilość paliwa (lit. b) i ewentualnie lit. c), w wyniku czego otrzymuje się rzeczywiste zużycie paliwa w okresie rozliczeniowym; numery bonów przedstawionych przy rozliczaniu się przez kierowcę powinny zgadzać się z numerami bonów zapisanych w kartach drogowych w okresie od pomiaru poprzedniego do wykonywanego.

6. Rozliczenia (ust. 5) należy dokonywać co najmniej raz w miesiącu.

§ 2. 1. Za okres, za który wykonuje się rozliczenie z kierowcą, tzn. za okres, za który ustalono rzeczywiste zużycie paliwa (§ 1 ust. 5), należy również ustalić zużycie przypadające według norm zakładowych.

2. Obliczenie zużycia paliwa przypadającego według norm zakładowych należy przeprowadzać bieżąco przy codziennym obliczaniu wyników pracy pojazdu w kartach drogowych. W końcu okresu (ust. 1) należy dodać codzienne obliczone zużycie paliwa przypadającego według norm i sumę porównać z rzeczywistym zużyciem paliwa (§ 1 ust. 5), ustalonym za ten okres czasu. Jeżeli ogólna ilość rzeczywiście zużytego paliwa jest większa od ilości paliwa, które powinno było być zużyte w tym samym czasie według normy, to różnica tych ilości oznacza ilość paliwa zużytego ponad normę zakładową (przekroczenie normy, zwane przepałem). Jeżeli ogólna ilość paliwa obliczonego według norm jest większa od ilości rzeczywiście zużytego paliwa za ten sam okres, to różnica tych ilości oznacza oszczędność w zużyciu.

3. Obliczenie oszczędności lub przekroczenia normy zakładowej zużycia za okres dłuższy niż 1 dzień należy wykonać na podstawie miesięcznych kart eksploatacyjnych, do których wpisywane jest codziennie zużycie paliwa obliczone według norm zakładowych.

534

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 listopada 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Twardy Dół” obszar lasu o powierzchni 1,46 ha w Leśnictwie Twardy Dół Nadleśnictwa Państwowego Wirty, położony w miejscowości Twardy Dół, w gromadzie Borzechowo, w powiecie starogardzkim województwa gdańskiego, stanowiący oddział lasu 122 pododdział „a” według oznaczeń przyjętych w pla-

nie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1956—1967 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych torfowiska przejściowego z udziałem rzadkich reliktowych roślin.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, złomów i wywrotów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- c) niszczenie i uszkodzanie drzew, krzewów i innych roślin,
- d) niszczenie gleby oraz pozyskiwanie kopalin,
- e) zmianą stosunków wodnych,
- f) wykonywanie jakichkolwiek czynności gospodarczych,

- g) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

535

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 listopada 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ptasi Raj” obszar lasu o powierzchni 198,07 ha w Leśnictwie Kępa Nadleśnictwa Państwowego Stegna, położony w miejscowości Córki Wschodnie, w gromadzie Sobieszewo, w powiecie gdańskim województwa gdańskiego, stanowiący 320 oddział lasu pododdziały a, b, c, f, g, h, oraz część pododdziału „d” według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952—1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone trwale w terenie oraz na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych obszaru bagien wraz z dwoma zarastającymi trzciną jeziorami na żuławach wiślanych, stanowiącego naturalną ostoję ptactwa wodnego i błotnego oraz miejsce wypoczynku ptaków przelotnych.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) łowienie ryb, z wyjątkiem jednego lub dwu odłowów selekcyjnych w roku pod nadzorem Nadleśnictwa Państwowego Stegna,
- b) pasanie zwierząt gospodarskich i prowadzenie jakiegokolwiek hodowli zwierząt,

- c) pozyskiwanie roślin lub ich części, a zwłaszcza trzcin i szuwarów, z wyjątkiem pozyskiwania trawy na łąkach,
- d) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- e) niszczenie gniazd oraz wybieranie jaj i piskląt,
- f) wycinanie drzew i krzaków,
- g) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy,
- h) używanie na wodach jezior wszelkich środków lokomocji wodnej, z wyjątkiem używania łodzi Stacji Ornitológicznej w Górkach Wschodnich koło Gdańska w czasie badań naukowych oraz łodzi w czasie dokonywania odłowów selekcyjnych,
- i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych, z wyjątkiem konserwacji istniejącego wału ochronnego oraz prac związanych z utrwaleniem i załesieniem wydm nadmorskich,
- j) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

536

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 listopada 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Świerszczów” obszar lasu o powierzchni 46,08 ha w Leśnic-

twie Świerszczów Nadleśnictwa Państwowego Kołacz, położony w miejscowości Świerszczów, w gromadzie Świerszczów, w powiecie chełmskim województwa lubelskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi pododdziały a, b, c, d, f, g, h, i, k, 1, 2 w oddziale 5, według numeracji przyjętej w